

Jsoucí a čas

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2010](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2010](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 9. 2. 2010
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 9. 2. 2010

Jsoucí a čas

Žádné „jsoucí“ (jsoucno) nemůže být redukováno na to, co jenom (a právě teď) „jest“, neboť každé skutečně jsoucí se děje, je to událostné dění, událost („dění“, které není žádnou událostí v pravém smyslu, je pouhým „procesem“- i když samo slovo „processus“ je odvozeno od procedere, a to naznačuje spění či „padání“ dopředu). A každá událost se děje aktivně jako výkon, a to tak, že má před sebou jakousi „úlohu“, kterou musí sehrát, zahrát, provést, uskutečnit. A ovšem to, jak to uskutečňuje, má pak vliv na to další uskutečňování, takže každá událost má také naopak za sebou to, co už vykonala, provedla, uskutečnila a co nemůže „znicotnit“, jako by k tomu nikdy nedošlo. Událost je jednotou, integritou toho, co se z ní už stalo, ale také toho, co se teprve má stát, a proto integritou nikoli předem danou a zajištěnou, nýbrž in statu nascendi. Také sama „integrita“ události – tak jako událost sama – je in statu nascendi, není to integrita předem nějak zaručená, nýbrž je něčím, čeho musí být stále znovu usilovně dosahováno. Každé „jsoucí“ musí být proto považováno za v jistém základním smyslu „aktivní“, nebo jeho bytí mu je svěřeno, ale nikoli „dáno“ jako hotové: musí být vykonáváno. A právě v tomto bodě je třeba se distancovat od tradičního chápání „esence“ jako něčeho mimo čas, nečasového nebo nadčasového: esence mimo čas je doslova ničím, nicotou.

(Písek, 100209-1.)